

Svatý Blažej (3.2.)

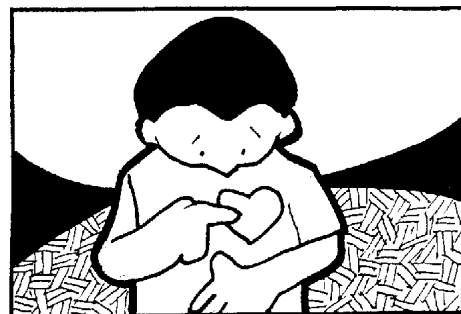
Skutečně historicky ověřených fakt ze života sv. Blažeje není mnoho. Víme, že žil v době mezi 3. a 4. stoletím v Sebastě. Byl pravděpodobně lékařem a zároveň i biskupem tohoto města. Nad východními oblastmi říše římské vládl Licinius, který spolu s Konstantinem podepsal Milánský edikt o náboženské svobodě. Licinius se však stal později Konstantinovým protivníkem ze žárlivosti na jeho moc a pro vyjádření svého odporu rozpoutal pronásledování křesťanů. V té době Blažej utekl z města a uchýlil se do horské jeskyně. I tam pokračoval potají v biskupské činnosti.

V úkrytu ho objevilo několik lovců. Přivedli ho do města a tam byl uvězněn. I v žaláři vykonal několik zázraků. U soudu pochopitelně odmítl obětovat pohanským bohům. Proto ho krutě mučili a nakonec byl určen k popravě stětím.

Lidé si vypravovali, že když vedli biskupa Blažeje na smrt, přiblížila se k němu nějaká žena a položila mu k nohám své dítě, které umíralo, protože se dusilo rybí kostí. Sv. Blažej na ně vložil ruce a pomodlil se k Bohu. Dítě se okamžitě přestalo dusit a uzdravilo se.

Tato událost byla příčinou toho, že světec se stal ochráncem všech, kdo trpí nemocemi hrdla. Tuto tradici pak potvrdila církev liturgickým obřadem, který se na památku sv. Blažeje koná – je to tzv. **svatoblažejské požehnání**.

Sv. Blažej nás učí pevné a neoblomné víře, která se nedá zviklat ani utrpením. Charakterizuje ho také něžná pozornost vůči potřebám bližních, která se neutupí ani vlastní bolestí. I ve svém největším utrpení pomáhá tomu, kdo to potřebuje.

† MYŠLENKY MYŠLENKY †

Duše, která opravdu dychtí po Boží moudrosti, upřímně si nejprve žádá vejít do plnosti Kříže. /Sv. Jan od Kříže/

Je prostým úkolem každého být branou k životu a lásce pro druhé.

Každý úsek života je hodnotný a s přibývajícím věkem přibývá zodpovědnosti.

Lásku nehasí ani velké vody a řeky ji nezaplaví. /Píseň 8,7/

SYN OSVOBOZUJE, DUCH PLNÝ ŽIVOT DÁVÁ A VŠEMOC OTCOVA V NÁS BOŽSTVÍ VYVOLÁVÁ. /Angelus Silesius/

Probíhá-li naše činnost podle Boží vůle, je z ní bohoslužba – ať děláme cokoliv. /Michael Hozartzuk/

Kde je lůž, tam je rozrůzněnost. Kde je ctnost, tam je vzájemnost, jež působí, že všichni věřící jsou jedno srdce a jedna duše. /Origenes/

Člověk, který si umí něco odříci, jde královskou cestou k hlubšímu poznání sebe sama.

Bez podpory milosti sice učenost prochází ušima, ale do srdce nikdy nepronikne. /sv. Izidor/

Umět čekat na správný čas se člověk učí celý život.

Těžko bude snášet sám sebe ten, kdo nesnese žádnou bolest z lásky.

„Nezapomeň, že jsi navždy zodpovědný za to, co jsi k sobě připoutal,“ jak pravila liška Malému princovi.

Život je tak citlivá skutečnost, že se jím nedá projít beze stop.